

עין משפט
בר מצוה

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

מסורת הש"ס

פס א מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס ב מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס ג מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס ד מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס ה מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס ו מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס ז מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס ח מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס ט מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס י מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס יא מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס יב מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס יג מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס יד מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס יה מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס יז מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס יח מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס יט מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כ מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כא מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כב מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כג מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כד מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כה מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כו מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כז מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כח מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס כט מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס לו מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס לז מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס לח מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס לט מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס למ מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס לו מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס לז מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס לח מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס לט מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג
פס למ מתי פ"ב מהל' ע"ז הל' טו סמג

לא צריכא שך ה' אצבעותיו נשא. ומימה אכתי מאי תיך
כיון דליכא אלא חדא התראה אמאי מחייב ה' ואי משום
דעשה צבת צבת אחת מה בכך כיון דחד לא איכא וכי אדם אוכל ב'
וימי חלב צבת אחת וצמחא התראה מי מחייב שמי מלקיות משום
דהויא ליה התראה אכל חדא וחדא
יש לומר דשאני הכא דגלי קרא (א) אכל
קרחא וקרחא דקרחות מחלקות כגון
גופים מוחלקין מיהו קשה למה הולך
לפרש בקרחה דעל ידי נשא לוקמי
(ו) בקרחה צידו שיעור ה' קרחות צבת
אחת ומ"מ לא קשה מהא דנוזר
שמה כו' דשאני הכא דגלי קרא
דקרחות מחלקות כמו גופים מוחלקין
יש לומר דלא מחוקמא ליה בקרחה
וקרח צידו צבת אחת משום דקרח
צידו קרחה צמקוס אחד והכל אחד
צלי הפסק שיעור (ז) ציתים וכה"ג
תשיב הכל קרחה אחת ואין כאן על
כל קרחה וקרחה להכי מוקי לה צב'
אצבעותיו צבשא ואותציתו צבת
אחת ופ"י צב' מקומות רחוקים קלת
זה מזה שיש הפסק שיעור (ז) בין קרחה
לקרחה וקריתין ציה על כל קרחה
וקרחה ואם תאמר סוף סוף לוקמה
אפילו ציה אחר זה ובחמשה מקומות
רחוקים קלת דפ"י ותימקס
שפיר גם בקרחה ותולש צידו בלא
נשא וצמחא התראה משום דגלי קרא
דקרחות מחלקות ומחוק פ"י הקוט'
משמע דא"כ לא היה מחייב כי אם
אקרחה קמייתא שהיתה צידו צמון
כדי צידור להתראה דלאיך קרחות
לא מחייב משום דליכא צמון כדי
דיצור להתראה ומאי נמימא אישמלאי
וקשה כיון דהתחיל לעבור תוך כדי
צידור להתראה לא מני למימר
אישמלאי צמקוס כדמכח פרק י' יומסין
(קדושין דף עו: ע"ג) גבי (ה) אלמנת
צוה אחר זה דמחייב אכל חדא וחדא
ואפ"י צבת התראה משום דגופים
מוחלקים אפ"י דליכא צמון כדי צידור
כ"א צבלמנה קמייתא לכך נראה
דאין הכי נמי היה מני לאוקומי צוה
אחר זה דפ"י אלא נקט צבת
אחת לרבותא דאפילו צבות' דהיה
קשה ליה מחייב ומחוקמא שפיר כך
פירוש צביטה ומיהו (ו) ינחא לפירוש
דגרסינן צבת אחת וכו' אכל לגירסא
ראשונה דגרס אלא צבתא התראה
פירוש ומשום קרחה זה אחר זה מאי
איכא למימר ו"ל דמ"מ קאמר צבת
אחת לרבותא טפי דאפ"י צבת אחת
משכחת לה צבמשה מקומות מוחלקין
צבמשה שיעור (ז) כגון דסך אצבעותיו
צבשא וכל שכן צוה אחר זה דמחוקמא
צב' מקומות אפ"י בקרחה צידו:

אלא אלא צבתא התראה מי מחייב והתנן ב' צויר
שהיה שותה יין כל היום אינו חייב אלא אחת
אמרו לו אל תשתה אל תשתה והוא שותה
חייב על כל אחת ואחת ז' צריכא דסך
חמש אצבעותיו ונשא ואותציתו צבת אחת
דהויא ליה התראה לכל חדא וחדא וכמה
שיעור קרחה רב הונא אומר כרי שיראה
מראשו רבי יוחנן אומר משום ר"א (ב) ברבי
שמעון ז' כגרים (ז) כתנאי כמה שיעור קרחה
(ג) כגרים (ח) אחרים אומרים כדי שיראה מראשו
אמר רב יהודה בר חביבא פליגי בה תלתא
תנאי חד אומר כגרים וחד אומר כדי שיראה
מראשו וחד אומר כשתי שערות ואיכא
דמפיק שתי שערות ומעילל בכעדרשה וסימך
(ט) בהרת כגרים ומחיה בכעדרשה (י) תנא הנוטל
מלא פי הזוג בשבת חייב וכמה מלא פי
הזוג אמר רב יהודה שתיים והתניא לקרחה
שתיים אימא וכן לקרחה שתיים תניא נמי
הכי (יא) הנוטל מלא פי הזוג בשבת חייב וכמה
מלא פי הזוג שתיים רבי אליעזר אומר אחת
ומודים חכמים לרבי אליעזר 'במלקט לבנות
מתוך שחורות אפילו אחת שהוא חייב ודבר
זה אפילו בחול אסור משום שנאמר 'לא
ילבש גבר שמלת אשה: והמקיף פאת ראשו
וכו': ת"ר פאת ראשו סוף ראשו ואיזהו סוף
ראשו (יב) המשוה צדעיו לאחוריו אונו
ולפדחתו תני תנאי קמיה דרב חסדא 'אחד
המקיף ואחד הניקף לוקה (יג) אמר ליה מני
דאכיל תמרי בארבילא לקי דאמר לך מני
רבי יהודה היא דאמר (יד) לאו שאין בו מעשה
לוקין עליו רבא אומר במקיף לעצמו ודברי
הכל רב אשי אומר 'במסייע ודברי הכל:
והמשחית פאת זקנו: ת"ר פאת זקנו סוף
זקנו ואיזהו סוף זקנו שכולת זקנו: והמשרט
שריטה אחת וכו': ת"ר 'ושרט יכול אפילו
שרט על ביתו שנפל ועל ספינתו שטבעה
ביום ת"ל 'לנפש אינו חייב אלא על המת
בלבד ומנין למשרט חמש שריונות על מת
אחד שהוא חייב על כל אחת ואחת ת"ל
ושרט לחייב על כל שריטה ושריטה רבי
יוסי אומר מנין למשרט שריטה אחת על ה'
מתים שהוא חייב על כל (טו) אחת ואחת ת"ל
לנפש לחייב על כל נפש ונפש והא אפיקתיה
לביתו שנפל ולספינתו שטבעה ביום
קסבר

דשמעינן לקרא הכי לא תקיפו לא תניחו להקיף דמקיף
לא"י מדאפקיה בלשון רבים דכתיב לא תקיפו משמע דאמרי קא מוהר
רמנא יניק ומקיף: רבא אמר. לא זריכת לאוקומי כר' יהודה הך
על
צריחא דמי נחא קמיה דרב חסדא דקיימא דמקיף את עצמו וקמ"ל דחייב תרתי משום מקיף ומשום יניק דסד"ל לא לילקי אלא חדא קמ"ל:
ודברי הכל. דלא קריך לתרתי ר' יהודה היא: מסייע. מומין השערות למקיף: שיכולם זקן. כולהו חמש פאות דקא חשי צבמתיין בכלל
שיכולם הם: ס"ל ושרט. דמני למיכתב לנפש לא משרטו צמקוס ושרט לנפש לא תמו. לזון אחר ת"ל ושרט מריציא דרז"י: ר' יוסי
אומר כו'. ר' יוסי מוקיף מיזי: הא אפיקתיה לביטו שנפל. והא דלא ר' יוסי לא פליג צהיהא דהיאך יהא מניחא הפסוק מידי פשוטו:
קסבר

דמעינן לקרא הכי לא תקיפו לא תניחו להקיף דמקיף
לא"י מדאפקיה בלשון רבים דכתיב לא תקיפו משמע דאמרי קא מוהר
רמנא יניק ומקיף: רבא אמר. לא זריכת לאוקומי כר' יהודה הך
על
צריחא דמי נחא קמיה דרב חסדא דקיימא דמקיף את עצמו וקמ"ל דחייב תרתי משום מקיף ומשום יניק דסד"ל לא לילקי אלא חדא קמ"ל:
ודברי הכל. דלא קריך לתרתי ר' יהודה היא: מסייע. מומין השערות למקיף: שיכולם זקן. כולהו חמש פאות דקא חשי צבמתיין בכלל
שיכולם הם: ס"ל ושרט. דמני למיכתב לנפש לא משרטו צמקוס ושרט לנפש לא תמו. לזון אחר ת"ל ושרט מריציא דרז"י: ר' יוסי
אומר כו'. ר' יוסי מוקיף מיזי: הא אפיקתיה לביטו שנפל. והא דלא ר' יוסי לא פליג צהיהא דהיאך יהא מניחא הפסוק מידי פשוטו:
קסבר

א) קדושין עו: טיר לט: מז.
ב) חולין פס: ולקמן כ"א.
ג) זב"ח פ"א (ו) גי' ר"י
ד) בן שמעון (ד) ופי'
ה) געטס פ"ו מ"ב.
ו) שנת ז"ד: (ו) ג'עס
ז) ומופסחא דשנת פ"ו ע"ש.
ח) פסחא דשנת פ"ו: (ט) ולעיל
ד: ושי"ק (י) ושיעור דש"ס.
ט) ז"ל לנפול (י) ז"ל לנפול
מחוק שמורות.

תורה אור השלם

1. לא יהיה כלי גבר על
אשה ולא ילבש גבר
שמלת אשה כי תועבת
י' אלהיך כל עשה
דברים כב ה'
2. ושרט לנפש לא חתמו
בלבשרם ובחבת קצקע
לא חתמו בכבם אני י'
ויקרא יט כה

הגהות הב"ח

א) גמרא אמר ר' אבהו
שיעור קרחה דשבי"א
אומר כגרים אמריס
לומריס: (ב) שם על כל
אחד ואחד מ"ל לנפש:
ג) ה' ד"ה לא זריכת
וכו' דגלי קרא דחייב אכל
קרחה וקרחה לקרחת
מחלקות כמו גופים
מוחלקין: (ד) בא"ד לוקמי
בקורח צידו וכו' ו"ל דלא
מיחוקמא ליה בקורח צידו
שיעור ה' קרחות צבת
אחת משום דהקורח צידו
קרחה צמקוס אחד והכל
ביחד גלי הפסק שיעור
ציתים כה"ג כ"ל ו"ל ו"ל
ו' נמחק: (ה) בא"ד ומיהו
הא ניחא למאי דגרסינן
צבת אחת:

מוסף רש"י

נשא. סם המשרט
השרט ואינו חסר (ב"ק
י"ג). מלא פי הזוג.
מלא ראש המספרים (שבת
צ"ד). והתניא. צהיהא
צריחא צביטא לקרחה.
שהצורה תורה לא משמי
קרחה, שתיים. הי קרחה,
מכלל דפי הזוג לאו צ'
שערות יניחו (ש"ס). תניא
גמי הכי. כר' יהודה
דאמר שמיס (ש"ס). רבי
אליעזר אומר אחת.
נחתה הוא חייב ולא
צמין מלא פי הזוג (ש"ס).
אפילו אחת שהיא
חייב. צבלמנה הוא מקפיד
שלא יהא נראה כגון
שמת אשה.
ודרך הנשים להקפיד
על כך ולהתנאות (ש"ס).
תמריס בארבילא. תמריס
המוסר צבניה (סנהדרין
י"ב).

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כב.

עין משפט
גר מצוה

קא א מיי פ"ו מהלכות
נחל הלכה ט סמט
עשן עמ:
קב ב א מיי פ"ו מהל'
יטויה המורה הליא:
קא ד מיי פ"ו מהלכות
טומאת זרעת הליא
סמט לחין עמ:
קב ה מיי פ"ו מהלכות
כלי המקדש הליא:
קיא ו מיי עס פ"ב
הלכה י:
קיב ז מיי פ"ו מהלכות
ע"ו הלכה ב:
קב ג מיי פ"ו מהלכות
מלכס הלכה ח:
קיד ט מיי פ"ו מהל'
כלאס הליא:
קבז כ מיי פ"ו מהלכות
סנהדרין הלכה א
סמט לחין קאמ:
קבז ל מיי עס הליא:

תורה אור השלם

1. ולא ידבק בידך מאומה מן החרים לבעול ישוב יי מחרון אפא ונתן לך רחמים ורחמך והדבק כאשר נשבע לאבותיך: דברים יג יח
2. ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמרו שקץ ותשקצו ותרעב תתעבבו מן חרם הוא: דברים יב יט
3. ונתחצתם את מובחתי ושבתם את מצבתם ואשרייתם תחרפן באש ופסילי אלהיהם תגדעו ואבדתם את שמם מן הארץ: דברים יב יג
4. לא תעשון כן לי אלהיכם: דברים יב יד
5. והורודו וקני העיר הדמנים הלויים כאשר נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יקרע וערפו שם את העגלה בחבל: דברים כד ט
6. השמר בנגד הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורה אתכם הדמנים הלויים כאשר צויתם תשמרו לעשות: דברים כד ט
7. בטבעת הארץ יהיו הדמים לא יסרו מפני: שמות כה טו
8. וירכסו את החשן מטבעתו אל טבעת האפר בפתיל תכלת ליהוית על חשב האפור ולא יזח החשן מעל האפור: שמות כה כח
9. כי תצור אל עיר ימים רבים להחלים עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדה עליו גרון כי מננו האכל ואחו לא תכרת כי האדם עץ השרה לבא בניןך במצור: דברים כ ט
10. והיה אם נן תכות הרשע והפילו השפט והקדו לפניו בדי רשעו במספר ארבעים יבנו לא יסוף ידו להכחו על אלה מפה רבה ונקלה אחיך לעיניך: דברים כה כ-ג

אלא הכא במאי עסקינן שבישעו בעצי הקדש. ואם תאמר לילקי משום הזד במעלה נאורה וי"ל דלא חשיב אלא לאו דליתנהו צפחות משום פירוטה:

מתקוף זה רב אישעיא וליחשוב נמי משום זורע בנחל איתן. קשה דהשתא (ו) פריך טו"ב (ז) ונפרוך (ח) דלא משני מידי וזריך לומר (ט) דע"כ דתנא תנא ושייר ועליל קאמר אלא תני תנא שמונה ואת אמרת תנא ושייר ואומר ה"ר"ם * דלא דמי לעיל דקמני דלא איירי תנא למחשב כל הני גוויי דאיכא מו מלקות משום י"ט היה לו למנותן בשמים אבל הכא יכול להיות דלא איירי תנא למחשב כל הני גוויי דזורע נחל איתן ומחק את השם: **אמר** ליה כגון דאמר שלא אחרוש בין בחור בין ביו"ט. וקשה דאכתי לימא נחלוא והן כדפריך פ"ג דשבו"ע (דף כד. טז) גבי שלא אוכל נבילה ושמוטה דמריך מי איתא נחלוא והן ואולי י"ל דמשכמת לה צוק כגון עפר מיתוס דלית בה חיובא מן המורה נאורה מרישה:

שהרי גוף אחד (י) ועשאו הכתוב ב' גופים. הקונטרס פירש כגסתו ור"מ פירש צענין אחר כמין מומר דכתיב ציה כלני וכליל שס"ב מיינן וצוה הפירוש מייסד הא דלמרי צכוכות (דף ג.ג.) תלמא צבי ואלי כתיבי צו מד לכדרי יתק ומד לכדרי (י"הושע) ופירוט הקונטרס לא תפסד למילתייהו והשתא ניחא (י) הא דרבי יתק ורבי (י"הושע דהכא ט) **המנהיג** בשור פסולי המוקדשים לוקה. ודוקא אי מושך השור משו בגופו אבל נחל המשכה אין לוקה בהנהגה דאם לא כן לעולם לא יוכלו להטות שור פסולי המוקדשים ממקום אחר ל: הא

ועומד מהר סיני הוא א"ל כגון דאמר שבועה שלא אחרוש בין בחול בין ביו"ט דמגו דחלה עליה שבועה בחול חלה עליה נמי ביו"ט * מידי דאיתיה בשאיילה לא קתני ולא * והרי הקדש בכבוד והרי נזיר בנזיר שמשון נזיר שמשון בר איטמווי למתים הוא אלא האי תנא איסור כולל לית ליה אמר רבי הושעיא * המרביע שור פסולי המוקדשים לוקה שנים אמר רבי יצחק המנהיג בשור פסולי המוקדשים לוקה שהרי גוף אחד הוא ועשאו הכתוב כשני גופים: **מתני'** * כמה מלקין אותו ארבעים חסר אחת שנא' * במספר ארבעים מגין * שהוא סמוך לארבעים ר' יהודה אומר ארבעים שלימות הוא לוקה והיכן הוא לוקה את היתירה בין כתפיו * אין אומדן אותו אלא במכות ראיות להשתלש אמהו לקבל ארבעים ולוקה מקצת ואמרו

משום הכערה. דאי הוה איהו מבעיר וחזירו מנצל הוה מרזייהו חידין דמבעיר ומנצל אבות מלאכות אלמא מייחיד משום יו"ט שמים הכערה וביטול: ה"ג ואם איתא (ו) והכערה לא ליחייב דהא איחייב ליה משום מנצל: **גיד הנשה של נבילה**. דלוקה אף משום נבילה שאכל:

שגש על ביטולו. ביטול בשר בחלב וביטול שלל לנורף יו"ט והכערה שלל לנורף ושמים על אכילת אכילת גיד ואכילת בשר בחלב. ואם איתא דמפקת הכערה ומעיילת אכילת נבילה הו"י איסור ג' על אכילתו: **ואהרס עלי הקדש מהכא**. ואשרייהם תשרפון באש לא תעשון כן לה' אלהיכם: **השמר בנגע הזרע**. ואמרינן (שבת דף קלג.) כגולץ צהרתו הכתוב מדבר והשמר הוא לא תעשה: **יולקי נמי**. כגון שהיו כלי מחרישה מעני אשירה: **קולץ אילנות טובות**. בהליכתו: **מי קא חייילא עליה**. הא הוה ליה נשבע שלא יצטיל המזלה ונפקא לן מלהרע או להטיב בשבו"ע (דף ה.ה.) דלוקן זו שבו"ע: **מיגו דחייילא עליה שבו"ע כו'**. היינו איסור כולל. ואיסור מוסף כגון שצמתיכה עלמה נוסף איסור כגון אילו נוסף על היו"ט איסור ע"י שבו"ע זו וה"ל מוסף דומיא דאשח ארש ונעשית חמותו דמוסף הוא דמעיקרא קיימא ליה צנקה והשתא קיימא ליה (י) צסקילה א"י חלב דנותר מעיקרא קאי עליה צאיסור חלב והשתא צאיסוף עליה צאיסור נותר. ואיסור כולל היינו שאין צאיסור נוסף על הצמתיכה אלא כולל אחרים צאיסורא כגון נשחא אמות חמותו דמיגו דמיתסר ככולהו אמותא צאיסר נמי צממותו משום אמות אשה אי נמי כגון חמותו ונעשית אשת איש דמיגו דכייילא כולי עלמא צאיסור אשת איש * כללה נמי לדרייה לחייבו שמים: **בנזיר שמשון**. ע"י מלאך קיבל נזירות עליו דההוא אין לו שאלה דלזווי שלמעלה הוא: **נזיר שמשון בר עמוי למסיה הוא**. כלום אסור הוא להיעטמא למתים אדם שמקבל נזירותו ע"י מלאך הא אמרינן במס' נזיר (דף ד.ז.) שמשון הותר ליעטמא למתים ובעי לאפוקי מהאי קרא(ו) ויך מלה ותמשים (י) ופריך ליה אימא דשיניהו גוססין אלא גמרא. ואית דמפרישי נזיר שמשון נזיר מן הצטן וקשיא לן ההיא כגו בשאלה איתיה שהיה אציו יכול ליטאל עליו ואפילו מת אציו בשאלה מיהא הוה ההיא שעתא: **המרביע שור פסולי**

הגהות הב"ח
(א) ב"י משום הכערה לא ליחייב דהא: (ב) (א) ר"ש ד"ה ה"ג ואם איתא ג"כ כולמך דליג אהכערה לא ליחייב החיל דמי ליה לנכרו דנכנס בספרים ופי' אלו עברין הוא דנכרין ליה ע"ש דף טו ע"ב: (ג) ר"ה המרביע ופי' גוף אחד הוא ועשאו: (ד) תוס' ד"ה מתקוף ופי' דהשתא דפרוך טו"ב נפרוך. ג"כ כולמך א"כ קשה מתי קא מטי ובע"כ ל"ל דלמלחו קא סמך אצויה דתנא ושייר כו': (ה) בא"י וזריך לומר ע"ב ופי' ועליל קאמר א"ל מן מה שנתנו ופי' דלא דמי לדליל קתני שנתנו ומי י"ט. ג"כ י"ט ע"ש במ"ש המוס' רפ"ק דימנו דף ג ופי' דקדשין דף טו: (ו) ר"ה קדשין גוף א' הוא ועשאו ופי' נזיר שמשון. ג"כ כולמך כפי שיטתו דעטמא פסולי המוקדשין הא ע"ש גופין דמקצתו קדשין ומקצתו חולין כמו שפי' בחולין דף קט"ו ע"ב: (א) בא"י ניחא דהוה דרי יתק:

מוסף רש"י

משום הכערה. שלל לנורף. דהכערה מלאכה לנשמה וביטול מלאכה לנשמה (פסחים פ"ח.) גיד הנשה של נבילה. לוקה על אכילתו משום נבילה (שם.) שתיים על אכילתו. אכלו גיד ואכלו בשר בחלב. ושלש על בשולו. משום הכערה דיו"ט ומשום ביטול דיו"ט ומשום מנצל בשר בחלב בשלל בחול (שם.) דאיתיה בשאיילה. (הכס

(א) ופסולין טו. (ב) ונשמות כו. (ג) (א) (שם.) (ד) ונחלם משה ריש פי"ו מהל' סנהדרין חבב פשוט הא חזק טעם וזריך ליתוס סוכים את הארבעים ע"ל אחר נגמ' וכן שמעט ומנזר בפי' רש"י וכן כמ"ג הביאו לשון המשנה סוכים את הארבעים ע"ל וגם ה"רן כסוף מקט"ו חבב צפירוס המשנה מנין הסוכים מרזוס ומזון לנשים קסוס לנשיא וכו'. (ה) וברכות יא. (ו) רש"י צבריפיה. (ז) (א) פסחים יד. (ח) (א) פסוק: מהם שלשים. (ט) וז"ל וליטובו ולא. (י) וז"ל (השע"א.) (כ) נע"ע מ"ס חולין קט"ו ד"ה כתיב: (ל) ונשיא מ"ס שבת מ. ד"ה והמקן.

גליון הש"ס

רש"י ד"ה סני דהייא ופי' כולמך כפי דרישה. לדריה (למריה) כ"ל. תוס' ג"כ מ"ס פי' ק"י. תוס' ד"ה מתקוף ופי' ר"ה רפי. ע"פ ה"ל מור דף לח ע"כ מ"ס ד"ה ולקן:

הגהות הב"ח

(א) ב"י משום הכערה לא ליחייב דהא: (ב) (א) ר"ש ד"ה ה"ג ואם איתא ג"כ כולמך דליג אהכערה לא ליחייב החיל דמי ליה לנכרו דנכנס בספרים ופי' אלו עברין הוא דנכרין ליה ע"ש דף טו ע"ב: (ג) ר"ה המרביע ופי' גוף אחד הוא ועשאו: (ד) תוס' ד"ה מתקוף ופי' דהשתא דפרוך טו"ב נפרוך. ג"כ כולמך א"כ קשה מתי קא מטי ובע"כ ל"ל דלמלחו קא סמך אצויה דתנא ושייר כו': (ה) בא"י וזריך לומר ע"ב ופי' ועליל קאמר א"ל מן מה שנתנו ופי' דלא דמי לדליל קתני שנתנו ומי י"ט. ג"כ י"ט ע"ש במ"ש המוס' רפ"ק דימנו דף ג ופי' דקדשין דף טו: (ו) ר"ה קדשין גוף א' הוא ועשאו ופי' נזיר שמשון. ג"כ כולמך כפי שיטתו דעטמא פסולי המוקדשין הא ע"ש גופין דמקצתו קדשין ומקצתו חולין כמו שפי' בחולין דף קט"ו ע"ב: (א) בא"י ניחא דהוה דרי יתק:

מוסף רש"י

משום הכערה. שלל לנורף. דהכערה מלאכה לנשמה וביטול מלאכה לנשמה (פסחים פ"ח.) גיד הנשה של נבילה. לוקה על אכילתו משום נבילה (שם.) שתיים על אכילתו. אכלו גיד ואכלו בשר בחלב. ושלש על בשולו. משום הכערה דיו"ט ומשום ביטול דיו"ט ומשום מנצל בשר בחלב בשלל בחול (שם.) דאיתיה בשאיילה. (הכס

למורי האסור (שבו"ע כד.) והרי הקדש. שגא ע"י נזיר וכל נדשים י"ס להס שאלה (שם.) ראיות להשתלש. כגון י"ט או כ"ד. מתי כתיב חזיתו ואתם מלפני ומקרא ילפניו לה (ברכות יא. א.)